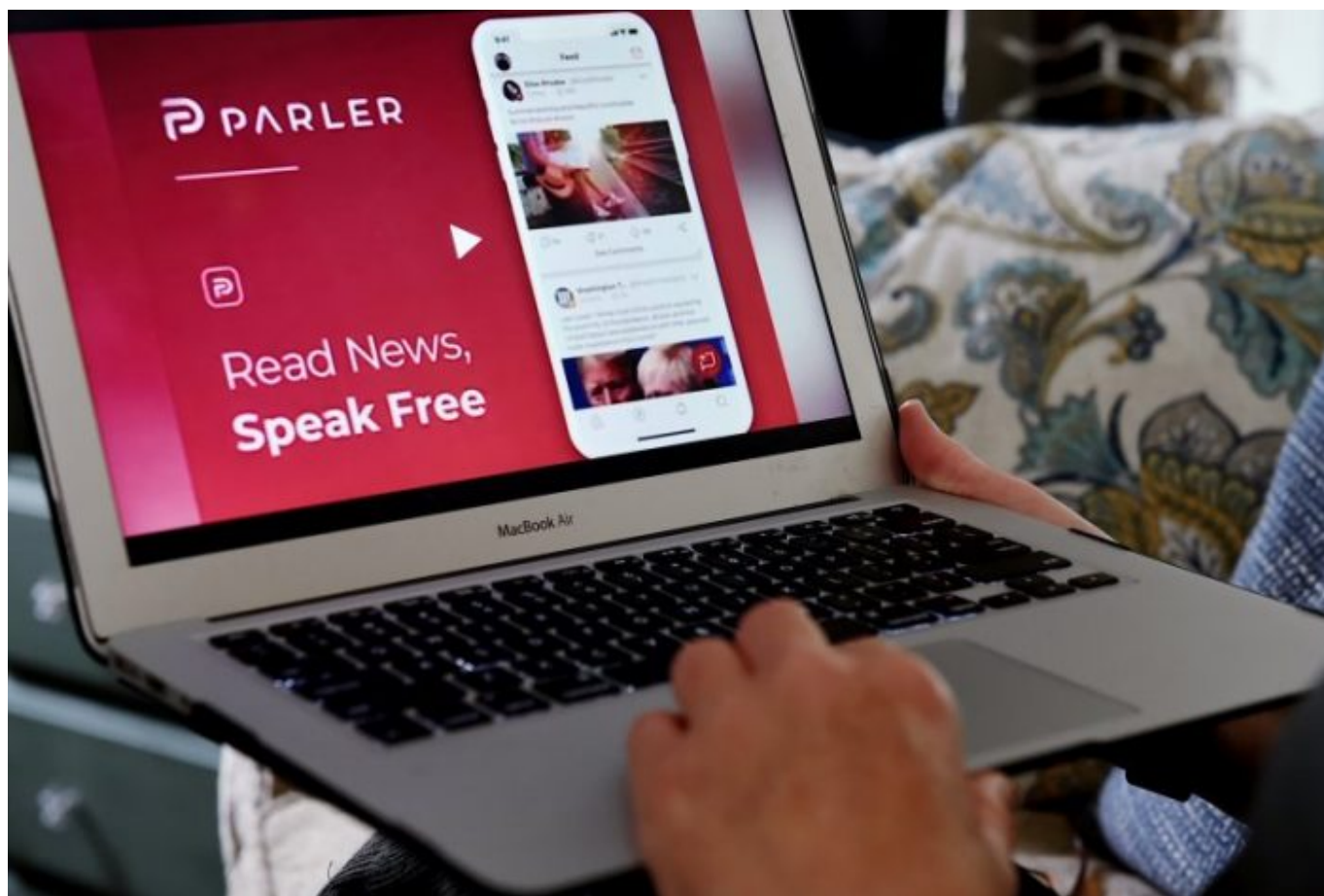

Z moci soukromé zavřeno

- CZ24 News | 15. ledna 2021

USA: Pokus o dobytí amerického Kapitolu trumpisty, altrightisty, qannonisty a jinou patologickou sedlinou 6. ledna 2021 skončil po pár hodinách, pěti mrtvých a spoustě rozbitého skla tím, že se na nevýhře Donalda Trumpa v prezidentských volbách nic nezměnilo. Nejhmamatelnější výsledek tohoto povstání ve sklenici piva tak nakonec bylo zablokování skoro všech účtů stále ještě pár dní úřadujícího amerického prezidenta na sociálních sítích, jeho první jednoznačná deklarace, že úřad Bidenovi předá, a zděšení Američanů z toho, jak chutná jejich vlastní medicína. Tedy ne že by si to oni sami většinou uvědomovali, ale zbytek světa vidí jasně, že útok na Kapitol se odehrál přesně v intencích barevných revolucí a dalších USA podporovaných hnutí požadujících z ulice revizi výsledků voleb, a to včetně organizace protestů na sociálních sítích. A tím se dostáváme k jádru pudla...

Tou sociální sítí, na které se útočníci zorganizovali, byl totiž Parler, síť, o níž jsem doteď ani nevěděl, že vůbec existovala. Ten minulý čas je zcela na místě, protože už reálně neexistuje. Efektivně ji zlikvidovaly velké internetové korporace, když Google její aplikaci odstranil ze svého aplikačního storu a následně jí Amazon vypnul servery. Potrefené husy samozřejmě hned začaly kejhat o omezování svobody slova, aniž by si uvědomili, že obě soukromé firmy jen uplatnily svoje právo dělat si se svým majetkem, co je napadne, tedy právo, které ti samí lidé jinak považují za absolutně nejsvatější. Tak třeba teď alespoň části z nich dojde, jak je nedotknutelnost soukromého vlastnictví problematická, zejména jde-li o vlastnictví infrastruktury.

Sice bych nejspíš měl být rád, že fašistům (minimálně na část z nich toho dnes již poněkud zprofanované označení sedí jako prdel na hrnec) konečně někdo šlápnul na krk a sebral jim možnost snadné organizace a propagace, ale nejsem. Nejsem, protože mi v hlavě na pozadí pořád zní

Niemöller se svým: „*Nejdřív přišli pro komunisty, a já jsem se neozval, protože jsem nebyl komunista. Pak přišli pro Židy, a já jsem se neozval, protože jsem nebyl Žid. Pak přišli pro odboráře, a já jsem se neozval, protože jsem nebyl odborář. Pak přišli pro katolíky, a já jsem se neozval, protože jsem byl protestant. Pak přišli pro mě a tehdy už nezbýval nikdo, kdo by se mohl ozvat.*“ Dnes sice umlčeli bílou lůzou, ale zítra mohou korporace takto umlčet ekologické aktivisty či bojovníky za sociální spravedlnost, práva žen, rovnost homosexuálů a vlastně každého, o kom usoudí, že jim kazí nebo by mohl kazit kšefty. Na každého se dá totiž aplikovat ta část smluvních podmínek těchto korporací o „nečinění zlého“, o níž jsem si až doteď myslel, že je tam kvůli tomu, aby firmy mohly zasáhnout proti těm, kteří využívají jejich infrastrukturu k ofenzivním útokům na další služby či infrastrukturu, jako jsou útoky typu DoS či provozování phishingových serverů, botnetů etc. Firmy se ale zjevně nežinírují vztáhnout tato ustanovení i na služby, které na nikoho neútočí, ale jen zprostředkovávají závadný obsah.

Samozřejmě, že Parler se může zařídit podle dobré rady, kterou měla pravice zatím vždy připravenou pro levici, když ji vyháněla z médií: Založte si vlastní a pište si tam. A Parler s tím podle vlastních slov také hned začal. Jenže i když si Parler nakoupí vlastní servery, jakou má záruku, že mu je opět pod záminkou porušení bodu smluvních podmínek o „nečinění zla“ nevypne majitel hostingového centra, kam je Parler umístí? Dobře, servery si můžou šéfové Parleru dát do svých garáží, ale kde mají jistotu, že jim majitel drátů pod stejnou záminkou neodstřihne internetové připojení? Nebo elektrárna elektřinu pro pohon serverů? I kdyby si pořídili skoro všechno vlastní, jednu věc vlastní nikdy mít nemohou: Internet. Pořád bude něco, co jim může někdo pod záminkou porušení smluvních podmínek upřít a znemožnit jim tak fungování.

A není jen internet. Představte si, že vám operátor zruší SIM, protože jste telefonovali někomu, kdo je na nějakém blacklistu.

Kde je hranice mezi tím, co si soukromý vlastník ještě dovolit může, a co už nesmí, i když jde o jeho majetek? Otázka stejně stará, jako dělnické hnutí samo. Za sebe to vidím tak, že provozovatel webu nebo sociální sítě, kterou provozuje pod svojí značkou, jako je třeba Twitter, může příspěvky i účty mazat (byť by toto své právo měl využívat velmi střídme a uvážlivě), ale majitel hostingů nemůže vypnout server, který někdo provozuje pod svojí značkou, stejně jako majitel přenosové infrastruktury nemůže odmítnout spojení, která na závadový server vedou, jenom proto, že dotyčný provozuje něco, co se majitelům infrastruktury nelíbí. Alespoň ne bez soudního příkazu.

Jako společnost na jednu stranu potřebujeme mít možnost regulovat aktivity, které nás ohrožují (obchod s drogami, dětskou pornografií a krácení daní také regulujeme a vyjma kriminálků a hrstky zákonně zlých myslitelů na tom nikomu nic špatného nevidí), na druhou stranu potřebujeme ochranu před svévolí a aktivismem korporací, aby nemohly vypnout každého, kdo se jim znelíbí, třeba tím, že bude kritizovat pracovní podmínky v některé z jejich divizí. (Ano, na tebe myslím, Amazone.) Toto vybalancovat bude těžké, ale měli bychom na tom začít usilovně pracovat. A zcela přitom ignorovat koncept nedotknutelnosti soukromého vlastnictví, protože je-li někdo tak velký a silný, že má moc nad ostatními, musí být regulován, stejně jako musí být regulována možnost imunizovat podněcování násilí a nenávisti odvoláváním se na svobodu slova.

Přemýšlím o tom, tak jako by o tom měl přemýšlet snad každý, ale zatím jsem nevymyslel nic víc, než co jsem vám teď předložil. Ale jak říkají Číňané: „*I ta nejdělsí cesta začíná prvním krokem.*“ Tak bychom měli vyrazit. Máme před sebou jedno z nejdůležitějších dilemat, která musíme rozhodnout, dilema, které je ve své podstatě velmi staré a stále nevyřešené, a které se teď jen připomíná v nové formě, umocněné technologickým pokrokem: Jedinec, nebo společnost? Veřejné, nebo soukromé? Právo, nebo povinnost?

Hlavně nenechme se zaslepit tím, že velké soukromé korporace pro jednu stojí zdánlivě na té

správné straně.

Převzato z blogu [Tribun](#)

Stanův komentář: *Velké soukromé korporace nestojí na správné straně, ony nemají potřebu stát na jiné, než na té svojí, která jde principiálně proti zájmům celé společnosti. Na špatné straně stojí liberální levice, která se místo těžkého boje o mysl, srdce a podporu neprivilegovaných z hlouposti či ziskčnosti rozhodla spolčit s korporátním fašismem.*

Zdroj: <https://outsidermedia.cz/>